

Arrest

nr. 261 257 van 28 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN BELLINGEN
Gemeentehuisstraat 3
1653 BEERSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 12 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in X, in Aba, Abia Staat. U bent Igbo. Uw vader was in het bezit van een boerderij, en hij was ook de eigenaar van veel grond met palmbomen op. Jullie oogstten de palmpitten om daar de olie uit te halen. Nadat u stopte met school hielp u uw vader een tijdje hiermee, later ging u aan de slag in een bedrijf dat hoofddekseels maakt voor vrouwen. Omdat uw vader in het bezit was van grote stukken land met palmbomen op, wilde de koning van de local government dit van hem afnemen. De koningsmakers en de koning zelf kwamen uw vader bedreigen om zijn land af te staan. Wanneer uw vader niet thuis was, werd u ook bedreigd. Op 12 december 2012 was u in de avond alleen thuis toen u twee mannen in politie-uniform zag.

Deze mannen vroegen naar uw vader, u zei dat u niet wist waar hij was en ze namen u mee in hun truck. Ze stopten bij een bush buiten het dorp, ze sloegen u en u verloor het bewustzijn. U werd wakker bij een jager die u had meegenomen, hij kende u van in het dorp. Hij legde u uit dat die mannen u voor dood achterlieten en dat hij op de hoogte was van uw situatie. Hij verzorgde uw wonden en contacteerde een man die u hielp om het land te verlaten. In december 2012 hebt u Nigeria verlaten. In 2016 is uw vader overleden, en sindsdien hebt u amper nog contact met uw familieleden in Nigeria. In Italië diende u een verzoek tot internationale bescherming in, u kreeg daar een weigeringsbeslissing. Na de weigering reisde u verder naar België waar u aankwam op 10 oktober 2017. Op 19 oktober 2017 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u een Wanted poster en een brief van uw advocaat van 12 januari 2018 neer en een medisch attest.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Ten eerste kon u weinig tot niets vertellen over degenen die de aanleiding vormden van uw problemen en de redenen waarom u uw land van herkomst verliet. U verklaarde dat de koningsmakers en uw vader vochten om een stuk land dat in uw vaders bezit was, en dat het een lang aanslepend probleem was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). De koningsmakers regeren samen met koning Eze Emmanuel C Ahukana over de local government waar u woonde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). U werd gevraagd om meer te vertellen over Eze Emmanuel C Ahukana, maar u gaf al meteen aan dat u enkel weet dat hij een koning is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Aangezien dat u hem toch soms gezien had, dat de koning soms langskwam, kan er ook van u verwacht worden dat u in detail kan beschrijven hoe de koning er uit ziet. Echter, u kan enkel zeggen dat de koning een volwassen man is, maar niet heel erg oud (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Dit getuigt niet van doorleefde verklaringen van een man die u toch vaak gezien hebt, ook al werd u tweemaal gevraagd om hem te beschrijven. U werd dan vervolgens ook nog de kans geboden om de familie van de koning uit te leggen, met wie die man getrouwd was, of hij kinderen had en wie zijn vrouw en kinderen dan waren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U verklaart dat u op het moment dat u Nigeria verliet nog jong was, en het CGVS erkent ook dat u nog maar 16 jaar oud was toen u het land verliet. Ondertussen zijn we echter ook al ongeveer 9 jaar na deze feiten en kan er wel van u verwacht worden dat u zich hebt vergewist van deze informatie. Na uw vertrek had u immers nog contact met uw vader, en ook nog met uw zus tot na de begrafenis van uw vader (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Dus hoewel u nog jong was op het moment dat u Nigeria verliet, was u op het moment van het persoonlijk onderhoud op het CGVS al 25 jaar oud en kan er van u op dit vlak wel meer verwacht worden. Daarenboven had u ook al wel de leeftijd van 16 jaar, dus een persoonlijke verklaring zoals het beschrijven van de koning, de indrukken die u zelf over hem had, zou ook moeten lukken aangezien u beweerde hem toch zelf gezien te hebben. Om u verder nog de kans te bieden om meer informatie te geven over de koning, werd u gevraagd of u de voorganger van de koning hebt gekend, of dat u weet wie zijn voorganger was, maar ook dit weet u niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14).

Een andere groep die een belangrijke rol speelde in uw verklaringen zijn de koningsmakers. **Wat betreft uw verklaringen over wie deze koningsmakers zijn, kunnen dezelfde opmerkingen worden gegeven als over uw verklaringen over de koning.** U werd gevraagd wie de koningsmakers zijn, en u verklaart dat ze 'ouderen' zijn, en u kan dan een van hen, een chieft, benoemen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15).

Gevraagd naar hoe u deze chieft kende, legde u uit dat uw vader zijn naam soms noemde, wat dus ook geen doorleefde verklaringen over bedreigen van de chieft aan uw adres zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U kon ook niet meer informatie over hem geven, enkel dat hij in het dorp woont maar u zijn compound niet kent (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Geconfronteerd met het feit dat u de koningsmakers niet zou kennen, zei u dat u geen probleem had zelf met de koning, en dat u enkel weet dat ze de eigendommen van uw vader wilden nemen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Het is opmerkelijk dat u nu beweerde dat u zelf geen problemen had met de koning terwijl u eerder zei dat u door hem bedreigd werd. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, legde u enkel uit dat u een doelwit was omdat u de velden zou erven van uw vader (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U werd nogmaals de kans geboden om uit te leggen waarom u zou weinig over uw belagers kan vertellen terwijl u hen toch vreesde, maar alsnog geeft u hier geen afdoende verklaring voor de lacunes in uw kennis (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16).

Wat betreft uw ontmoetingen met de koning, en de momenten wanneer hij u persoonlijk kwam bedreigen, kan u ook deze gebeurtenissen niet op een doorleefde manier verklaren. U beweert dat wanneer de koning kwam, en zijn mensen kwamen, hij sprak in parabelen en proverbs, en dat u het niet begreep wanneer uw vader er niet was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). In uw verdere verklaringen over deze ontmoetingen blijft u herhalen wat u eerder zei en ging u niet verder in op vragen naar verduidelijking.

Ten tweede blijft u in uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen met de twee politieagenten en de aanval in de bush ook aan de oppervlakte en ontbreken uw verklaringen een belangrijke mate van detail. U beweert dat u alleen thuis was toen de twee politieagenten kwamen, maar gevraagd waar uw zus en vader waren op dat moment, kan u dat niet vertellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). In acht genomen dat u eerder verklaarde dat u in een dorp woonde, en dat u gewoon thuis was als het nacht was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9), kan er wel van u verwacht worden dat u kon uitleggen waar uw vader en zus wel naartoe konden als het nacht was. Er kan van u, gezien ook wel uw leeftijd, niet verwacht worden dat u het exacte adres kan geven, maar u moet toch iets van indicatie hebben gehad waarom u die avond alleen thuis was, en het feit dat u het CGVS hierover niet meer informatie kan geven leidt tot de conclusie dat u persoonlijk weinig doorleefde details van de avond kan geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Daarbij wordt ook in overweging genomen dat u in tussentijd wel nog jaren contact hebt gehad met uw vader en zus, en dus ruim de kans had om een compleet beeld van de gebeurtenissen op die avond te vormen. Nadat de twee mannen in politie-uniform u in elkaar sloegen en voor dood achterlieten, zou u dan gered worden door een jager, die u meenam en uw wonden verzorgde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Wat betreft deze jager weigert u meer informatie over hem te geven, omdat u hem beloofd zou hebben om nooit in uw leven zijn naam te zeggen. U werd in het begin van het persoonlijk onderhoud op de hoogte gebracht van de vertrouwelijkheid van de procedure en u werd hier nogmaals aan herinnerd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18) en gedrukt op het belang van informatie in het onderzoek. U bleef echter weigeren om zijn naam te vertellen, wat toch een gebrek aan medewerking toont in het onderzoek naar uw verzoek tot internationale bescherming. U beweerde dan ook nog dat de jager u kende van in het dorp en hij op de hoogte was van uw problemen, maar u hebt geen idee van hoe hij u kende en had hem zelf nog nooit in het dorp gezien. Wederom blijft u aan de oppervlakte in uw verklaringen over deze man en biedt u het CGVS weinig informatie aan, u weet dat hij een familie had die in het dorp woonde, maar die kende u dan ook weer niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Ook wat betreft zijn beweegredenen om u te helpen, en zelfs de smokkelaar voor u te betalen, hoewel u toch van een familie van grootgrondbezit kwam, kan u hier enkel maar over zeggen dat u aan hem en zijn gezin moest blijven denken in uw latere leven. Dit is geen overtuigende reden waarom een jager, met een gezin, een jongen zou helpen die ook uit een gegoed gezin kwam en die hij niet eens persoonlijk kent.

Ten derde wijst het CGVS op het feit dat voor deze problemen bezwaarlijk een oplossing werd gezocht in het land van herkomst, en dat u niet kan vertellen over eventuele pogingen om het conflict op te lossen. U verklaarde dat u niet veel weet over wat er gebeurde, en dus niet kan weten of er een oplossing werd gezocht voor het probleem (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Het CGVS erkent dat, gezien uw jonge leeftijd op het moment van de feiten in 2012, de verantwoordelijkheid hiervoor voornamelijk bij uw vader rustte, maar alsnog kan er nu in 2021 wel van u verwacht worden dat u meer op de hoogte bent van het verloop van de gebeurtenissen in Nigeria. Verder zijn uw zus en uw vader ook nog ter plaatse blijven wonen en in het bezit geweest van de gronden. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS alludeerde u op het feit dat uw vader ondertussen overleden is, maar aangezien u zelf niets kan vertellen over de omstandigheden van zijn overlijden, is dit geen bewijs voor

het feit dat uw vader gevaar liep in Nigeria (notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7). Het feit dat uw vader, en uw zus, daar nog vier jaar kon wonen en in bezit kon zijn van zijn velden, is eerder een contraindicatie voor uw beweerde vrees tot vervolging in Nigeria. U kon ook niet verklaren wat er nog met uw zus en vader gebeurde nadat u Nigeria verlaten hebt, er zouden nog gevechten plaatsvinden volgens uw zus, maar u geeft hierbij geen verdere concrete details waarover die gevechten gingen en verklaart dat u niets er over kan zeggen omdat u er zelf niet meer was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Uw duidelijk gebrek aan interesse voor uw problemen en uw beperkte tot onbestaande stappen om meer informatie te verwerven over de stand van zaken betreffende uw beweerde problemen, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Ten vierde bevat uw dossier inconsistente verklaringen in uw procedures voor DVZ en voor het CGVS. In het kader van uw verzoek tot internationale bescherming en de mogelijke Dublinprocedure schreef uw advocaat een brief, op 12 januari 2018, met daarin verklaringen over de reden voor uw vertrek uit Nigeria en een 'wanted poster'. Hoewel de kopie van de wanted poster amper leesbaar is, is er wel schijnbaar sprake van kidnappings en een arrestatie van u door de politie. Nergens in het persoonlijk onderhoud op het CGVS hebt u iets van verklaringen over deze documenten afgelegd, of zijn kidnappings en een arrestatie ter sprake gekomen. U beweert zelfs nooit gearresteerd geweest te zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). U werd dan zelf bevraagd over deze poster in uw dossier, en u zei dat dat een deel is van uw verhaal (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U verklaarde dat toen ze uw lichaam niet vonden, ze misschien dachten dat u nog in Nigeria was, en dat er daarom een wanted poster werd opgemaakt. Echter, aangezien u eerder beweerde dat ze toch dachten dat u dood was, u voor dood achterlieten, is er geen reden om toch nog een poster voor u op te maken, nota bene dan ook nog met valse aantijgingen. U legde uit dat u deze poster niet meer opnieuw voorlegde omdat het lang geleden was en dat u alles verloren had toen u in het park woonde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Echter, aangezien uw advocaat toch in 2018 de poster kon neerleggen, zou er toch een mogelijkheid moeten zijn dat u deze opnieuw kan neerleggen tijdens uw persoonlijk onderhoud in 2021, of dat u deze toch minstens vermeldt in uw verklaringen. Het feit dat u deze niet meer neerlegt en er geen verklaringen over aflegt, heeft ook een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw verklaringen die u in eerste instantie trachtte te bewijzen.

Er werd ook een brief neergelegd door meester Stuyts, uw advocaat tijdens deze fase van de procedure, met daarin ook een samenvatting van uw problemen in Nigeria. Deze samenvatting van de feiten bevat ook een landconflict, maar de actoren in het conflict waren in dit geval uw eigen familieleden. Nergens werd er hier vermelding gemaakt van een koning of de koningsmakers. Er was dan weer wel sprake van een kidnapping in december 2012, gevolgd door een gewapend incident waarbij er verschillende mensen om het leven kwamen, waaronder politieagenten. Omdat uw familieleden een sterke band met de politie hadden, beschuldigde de politie u er valselyk van om deel te nemen aan de kidnappings. Volgens deze beschrijving van de feiten verliet u dus Nigeria wegens valse aantijgingen, niet vanwege het feit dat de koning de grond wilde en dat u in elkaar geslagen was door twee mannen in politie-uniform. Gevraagd naar waarom deze versie van de feiten zo verschilde met uw verklaringen, vraagt u hoe het CGVS aan die verklaringen kwam aangezien u niet de tijd zou hebben gehad om uw verhaal te doen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Er werd u uitgelegd dat dit document van uw advocaat kwam, en u verklaarde dat die kidnapping een ander manier van spreken was over wat u overkomen was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Echter, u werd verantwoordelijk geacht voor een kidnapping in deze versie van de feiten, en dat verklaarde verder ook niet het verschil tussen de koning versus uw familieleden, en het incident met de vele slachtoffers dat werd beschreven. **Het feit dat u toch wel twee verschillende versies van de feiten hebt verklaard in België, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen op het CGVS volledig.**

Wat betreft uw problemen vanwege de Biafra-kwestie, verklaarde u zelf dat dit niet uw problemen zijn maar die van uw vader (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). U werd ook gevraagd wie u specifiek vreesde bij terugkeer naar Nigeria, en hier vermeldde u enkel de koning en zijn koningsmakers, en dat u niet kon weten wie u kon vertrouwen, omdat deze mensen denken dat u al dood bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Daar u zelf niet een mogelijke vervolging door de overheid vanwege de link met de vrijheidsbewegingen voor Biafra aanhaalt, wanneer u hiernaar rechtstreeks gevraagd wordt, toont u ook niet aan dat u hieromtrent een gegronde vrees voor vervolging koestert. Hoewel u eerder in het persoonlijk onderhoud nog aangaf dat u 'soms' in de plaats van uw vader gearresteerd werd na een protest, gaf u later in het interview echter aan dat u eigenlijk geen problemen had met de politie behalve die ene dag dat u werd meegenomen naar de bush (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16-17), wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde problemen omwille van uw vaders activiteiten fundamenteel aantast.

Wat betreft de documenten die u neerlegde, met name het medische attest: Een dergelijk medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw fysieke problemen opliep. Een dokter doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Er werd dus enkel bij u vastgesteld dat u een bot callus hebt en er is sprake van een verplaatste fractuur, maar er kan hierbij niet verder worden vastgesteld door de dokter in welke omstandigheden deze fractuur worden opgelopen. Dergelijk medisch document dient ter ondersteuning van een geloofwaardig asielrelaas, waar er in uw geval geen sprake van is.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Abia te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Abia actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Abia aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 26 mei 2021. Daar deze opmerkingen de schrijfwijze van namen en het feit dat u nog steeds problemen hebt aan uw nek in plaats van uw been, werd met deze opmerkingen, voor zover noodzakelijk, rekening gehouden in de opmaak van deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 1, A van het verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen; Schending van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet"); Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet inzake de motiveringsplicht; Schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringen van bestuurshandelingen; Art. 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens; Schending van de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk Bestuur; Schending van het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidbeginsel ."

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"III.1. Met betrekking tot het vluchtelingstatus

[...]

1. De bestreden beslissing verwijt verzoeker dat hij weinig tot niets kon vertellen over de personen die de aanleiding vormden van zijn problemen en de redenen waarom verzoeker zijn land van herkomst zou hebben verlaten:

De motivering van het CGVS is op dit punt minstens tegenstrijdig.

Het CGVS erkent dat verzoeker op het moment dat hij Nigeria verliet nog zeer jong was nl slechts 16 jaar oud.

Dat dergelijke jonge leeftijd en de lange periode die sindsdien is verstreken nl nu is verzoeker 25 jaar oud betekent dat er inmiddels meer dan 9 jaar zijn verlopen.

Dergelijke tijdsspanne maar ook de zeer jonge leeftijd van verzoeker die niet wordt betwist door het CGVS spelen dan ook een belangrijke rol waardoor verzoeker niet meer details kon geven over hoe de koning in detail er uit zag ten tijde van zijn woonst in Nigeria.

De vereisten die het CGVS stelt aan de detaillistische beschrijving van de koning zijn uiteraard buiten verhouding en slaan niet meer op het werkelijk kennen van problemen in het land van oorsprong.

Dergelijke vereiste opgelegd door het CGVS om meer dan 9 jaar na de feiten nog dergelijke details te herinneren gaan voorbij aan de essentie van de problemen waar het in feite om draait.

Verder blijkt verzoeker wel duidelijk de informatie te kunnen geven over de koning zoals de naam van hem waar het CGVS dan anderzijds geen rekening mee houdt en die wel relevant is voor de beoordeling van de problemen in het land van oorsprong: [...]

2. De bestreden beslissing stelt eveneens dat verzoeker weinig details kon geven in zijn gehoor over de koningmakers :

De bestreden beslissing houdt opnieuw geen rekening met het gegeven dat de problemen van verzoeker allen verbonden zijn met deze van zijn vader nu de koningmakers en de koning het land van zijn vader wensten in te nemen.

Dan is het toch perfect normaal dat verzoeker als zoon eveneens geviseerd wordt en plausibel dat verzoeker uiteenzet dat hij persoonlijke problemen kende in zijn land tengevolge van de problemen van zijn vader .

Opnieuw verwijst verzoeker naar zijn jonge leeftijd op het ogenblik van de feiten of de problemen wat het CGVS niet ontkende.

Ook hier stelt het CGVS onredelijke eisen en voorwaarden die buiten verhouding staan om het werkelijke asielrelaas van verzoeker te kunnen beoordelen.

Overigens blijkt uit volgende informatie van verzoeker dat hij wel degelijk binnen zijn mogelijkheden en rekening houdende met zijn jonge leeftijd volgende relevante informatie kon geven over de koningmakers die niet kan genegeerd worden bij de beoordeling van zijn asielrelaas: [...]

3. Het CGVS verwijt verzoeker opnieuw dat m.b.t de gebeurtenissen met de twee agenten en de aanval in de bush verzoeker in zijn verklaringen zogenaamd op de oppervlakte is gebleven en deze detail missen:

Opnieuw betwist verzoeker dergelijke motivering.

Opnieuw valt het CGVS in de herhaling door van verzoeker te eisen dat hij nog perfect kon weergeven waar zijn vader en zus zich die avond bevonden toen twee politieagenten naar zijn thuis kwamen waar hij op dat moment alleen vertoefde.

Ten onrechte spreekt het CGVS van nacht wat uiteraard een totaal andere connotatie inhoudt dan avond!

Opnieuw houdt het CGVS geen rekening met de lange duurtijd tussen dit feit en anderzijds het gehoor op het CGVS.

Het is niet bevreemdend dat men na bijna 10 jaar dergelijke details niet meer voor de geest kan halen temeer wanneer men tegelijk ook nog zo jong is.

Bovendien houdt het CGVS ook onvoldoende rekening met het mogelijk verdringingsproces en de impact van de traumatische ervaring die verzoeker die nacht heeft ondergaan nu hij in elkaar werd geslagen door deze twee politieagenten en vervolgens voor dood werd achtergelaten.

Verzoeker verklaarde met name op p.17 van het gehoorverslag "avond" en niet "nacht" en verklaarde ook waarom hij nadien zijn vader hieromtrent niet meer details verzocht:

Voor verzoeker was het uiteindelijk irrelevant wanneer het geweld op hem plaatsvond maar wel dat het geweld plaatsvond.

Het CGVS houdt hier onvoldoende rekening mee en begeeft zich in details die uiteindelijk weinig ter zake doen om het asielrelaas van verzoeker te beoordelen:

[...]

4. Het CGVS verwijt verzoeker bovendien dat hij voor zijn problemen geen oplossing zocht in zijn land van herkomst en hij niets kon vertellen over mogelijke pogingen om het conflict op te lossen:

Het CGVS gaat volledig voorbij aan het gegeven dat de initiële problemen gelinkt zijn aan deze van zijn vader m.b.t het bezit van zijn gronden.

Opnieuw gaat het CGVS voorbij aan de jonge leeftijd van verzoeker in Nigeria ten tijde van de feiten.

Het feit dat de vader van verzoeker en de zus nog 4 jaar ter plaatse woonden , betekent niet dat ze ondertussen geen problemen meer kende.

Het is onredelijk van het CGVS te eisen dat verzoeker nog nadere details kon geven over de problemen die zijn vader en zus ter plaatse kenden op een ogenblik dat verzoeker zijn land had verlaten.

Het is ook onredelijk om te verwachten van verzoeker dat hij bij de beperkte communicaties die er waren met zijn vader het ging hebben over de problemen.

Dat er problemen zijn geweest blijkt wel degelijk uit hetgeen verzoeker nadien van zijn zus vernam nl dat er nog gevechten plaatsvonden nadat hij Nigeria had verlaten. Ook blijkt uit het gehoor op het CGVS dat verzoeker verduidelijkte dat hij na het overlijden van zijn vader er niet meer in slaagde contacten met zijn zus te onderhouden. Verzoeker verduidelijkte wel degelijk op het CGVS de reden waarom hij zelf geen hulp kon inroepen: [...]

5. Het CGVS meent dat de geloofwaardigheid van verzoeker zijn relaas is aangetast nu hij voorheen een wanted poster door zijn voormalige raadsman liet neerleggen en nu in het gehoor of de procedure hier totaal geen melding meer van maakt.

Verzoeker verklaarde overigens duidelijk dat ze vermoedelijk dachten toen hij was geslagen dat hij dood was.

Verzoeker kan alleen maar veronderstellen hieromtrent nu er nadien dergelijke wanted poster werd teruggevonden waarbij verzoeker persoonlijk werd gezocht hetgeen dan ook betekent dat zijn belagers inmiddels toch over andere informatie beschikte nl dat verzoeker wel nog in leven was.

Verzoeker vernam ook de preciese omstandigheden van de jager die zich over hem ontfermde toen hij werd geslagen en bewusteloos was.

Wat betreft de samenvatting van zogenaamde feiten verstuurd door een voormalige raadsman staat verzoeker hier niet achter en betreft deze niet de inhoud van zijn persoonlijk relaas of zijn persoonlijke problemen.

6. Onzorgvuldigheid nu het CGVS de moeite niet nam tot het opvragen van het dossier dat verzoeker indiende bij de Italiaanse autoriteiten:

Het CGVS getuigt bij het nemen van de op haar rustende verplichting tot zorgvuldigheid niet van de respectering van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Het CGVS nam niet eens de moeite om het voormalig dossier bij de Italiaanse autoriteiten op te vragen om het te vergelijken met de verklaringen of het gehoor van verzoeker.

Dat omwille al de bovenstaande redenen, de bestreden beslissing niet daadkrachtig is gemotiveerd .

Dat verwerende partij haar motiveringsplicht schendt .

Dat de bestreden beslissing vernietigd moet worden .

Dat de internationale bescherming aan verzoeker toegekend moet worden .

Dergelijke motivering wordt dan ook duidelijk ontkracht.

III.2. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming

[...]

Verzoeker verwijst naar het verslag van Amnesty International over de situatie 2020-2021: [...]

Dat het Commissariaat de reële onveiligheidssituatie in Nigeria kent en niet kan betwisten .

Dat verwerende partij niet draagkrachtig haar weigering tot het toekennen van de subsidiaire statuut motiveert .

Dat verwerende partij haar appreciatie marge overschrijdt .

Dat verwerende partij haar motiveringsplicht schendt .

Dat voor al die redenen, de bestreden beslissing vernietigd moet worden en de subsidiaire bescherming aan verzoeker toegekend moet worden ."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoekers voorgehouden asielrelaas.

Verweerder steunt deze conclusie op volgende terechte en pertinente motiveringen, die steun vinden in het administratief dossier:

- verzoeker kan weinig tot niets vertellen over zijn belagers, met name de koning en koningsmakers, en blijkt niet in staat doorleefde verklaringen af te leggen aangaande zijn ontmoetingen met hen;
- verzoekers verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen met de twee politieagenten, de aanval in de bush en de jager zijn oppervlakkig, weinig gedetailleerd en ongeloofwaardig;
- er werd geen oplossing gezocht voor de vermeende problemen en verzoeker kan niet vertellen over eventuele pogingen om het conflict op te lossen;
- verzoekers verklaringen voor het CGVS stemmen niet overeen met de brief van verzoekers advocaat van 12 januari 2018, met daarin verklaringen over de reden voor verzoekers vertrek uit Nigeria en een 'wanted poster'.

Verzoeker oppert in het verzoekschrift dat zijn jonge leeftijd ten tijde van de gebeurtenissen en de tijdsspanne tussen de gebeurtenissen en het onderhoud ertoe geleid hebben dat hij niet meer details kon geven over de koning en de koningsmakers, de gebeurtenissen met de twee agenten en de aanval in de bush, en de problemen die zijn vader en zus nog kenden nadat verzoeker Nigeria reeds verlaten had.

Uit lezing van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder heeft rekening gehouden met het gegeven dat verzoeker slechts 16 jaar was toen hij Nigeria verliet. In navolging van verweerder kan van een 16-jarige wel degelijk verwacht worden dat hij doorleefde verklaringen zou kunnen afleggen over zijn eigen leven, zijn belagers en de gebeurtenissen die volgens verzoeker de aanleiding waren van zijn vertrek uit Nigeria. Deze elementen hebben immers geleid tot een belangrijke wijziging in verzoekers levensloop, met name dat hij zijn land heeft verlaten naar een voor hem onbekende bestemming.

Bovendien merkt verweerder terecht op dat verzoeker inmiddels 25 jaar oud is en redelijk is te verwachten dat hij zich na zijn vertrek uit Nigeria zou vergewissen van de evolutie van zijn problemen. Verzoekers klaarblijkelijke desinteresse in zijn eigen problemen en gebrek aan pogingen om meer informatie te verwerven hieromtrent tasten de geloofwaardigheid van zijn verklaringen verder aan.

7. Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar zijn verklaringen en meent dat hij wel degelijk gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd aangaande zijn belagers en de gebeurtenissen, kan verzoeker niet worden bijgetreden. Net als verweerder stelt de Raad vast dat verzoekers gebrekkige en vage verklaringen aangaande de koning, de koningsmakers, hun bedreigingen en de gebeurtenissen met de politiemannen en de jager niet kunnen overtuigen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-19).

8. In het verzoekschrift betoogt verzoeker dat in de bestreden beslissing wat betreft de gebeurtenissen met de politieagenten en de aanval van de bush ten onrechte wordt gesproken van nacht, terwijl deze gebeurtenissen zich volgens verzoeker afspeelden in de avond. Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter dat verzoeker zelf de woorden avond en nacht door elkaar gebruikte (zie onder meer: *"Ok maar wilde u dat niet weten, zelfs al was het al een tijd geleden?"*, *"Zoals ik al zei, het was avond, mijn vader, hij kan naar buiten gaan, dus ik kan niet vragen waar hij was, ik ben zijn baas niet, maar zijn kind. Zelfs na 6 maanden vragen waar hij was die nacht, ik vroeg het niet."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17).

9. Waar verzoeker nog stelt dat er onvoldoende rekening wordt gehouden met het mogelijk verdringingsproces en de impact van de traumatische ervaring die verzoeker "*die nacht*" heeft ondergaan, legt verzoeker dienaangaande geen medisch of psychologisch attest neer ter staving. Daarnaast blijkt uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat de dossierbehandelaar manifest eenvoudige en duidelijke vragen heeft gesteld, die verzoeker goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep, en dat aan verzoeker zowel open als concrete vragen werden gesteld. Noch verzoeker, noch zijn raadsman hebben melding gemaakt van enige psychologische problemen, laat staan dat verzoeker hierdoor verhinderd zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure.

10. Verzoeker is niet ernstig waar hij in het verzoekschrift stelt dat hij niet achter de samenvatting van de feiten staat zoals verstuurd door zijn voormalig raadsman. Immers is redelijk aan te nemen dat wat in de brief van 12 januari 2018 opgenomen werd overeenstemt met wat verzoeker werkelijk aan zijn advocaat heeft verklaard, alsook dat de 'wanted poster' die samen met deze brief door verzoekers raadsman werd neergelegd, door verzoeker aan zijn advocaat werd aangereikt. De vaststelling dat de inhoud van de brief van 12 januari 2018, met daarin verklaringen over de reden voor verzoekers vertrek en een 'wanted poster', op essentiële punten manifest verschilt van het asielrelaas dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde, ondermijnt wel degelijk de waarachtigheid van de door hem voorgehouden feiten.

11. Voorts wordt in het verzoekschrift aangeklaagd dat verweerder de moeite niet nam om verzoekers voormalig dossier op te vragen bij de Italiaanse autoriteiten.

Het is echter verzoeker die de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen. Indien verzoeker meent dat zijn dossier uit Italië, waar hij overigens een weigeringsbeslissing kreeg, van belang is voor zijn huidig verzoek om internationale bescherming, verkeert hij in de mogelijkheid dit dossier of documenten dienaangaande neer te leggen. Verzoeker heeft nagelaten dit te doen en brengt ook in het verzoekschrift geen concrete feiten aan die een ander licht op huidige beoordeling kunnen schijnen.

12. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (medisch attest) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

15. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Abia State geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Het door verzoeker geciteerd rapport van Amnesty International ligt in de lijn van de landeninformatie waarop de beoordeling van de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst gesteund is. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS